

регулювання плинності кадрів організації сприятимуть формуванню стабільних колективів.

Література:

1. Веснин В.Р. Управление персоналом Теория и практика: учебник / В.Р. Веснин. – М.: Проспект, 2011. – 688 с.

2. Шишкін В.О. Проблема плинності кадрів на підприємстві та шляхи її вирішення / В. О. Шишкін, Н. В. Лозова // Інвестиції: практика та досвід. – 2019. – № 12.

Наталія ПЛЕШ

слухачка магістратури за спеціальністю

«Державна служба»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Августин Р.Р.)

УПРАВЛІННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОЮ СИСТЕМОЮ В ДЕРЖАВНОМУ ОРГАНІ

Зміни у політичній, економічній та соціальній сферах життя України, її інтеграція у європейське співтовариство, впровадження новітніх технологій зумовлюють необхідність реформування й удосконалення всіх напрямів інформаційного забезпечення управління, починаючи від державних органів і завершуючи низовими установами, підприємствами та організаціями. Реалізація цих процесів пов'язана із вдосконаленням управління інформаційно-аналітичною системою в державному органі. Головними інструментами в даному середовищі вистають інформаційні потоки. Розглядаючи роль інформації в управлінні, сучасна наука нагромадила значну кількість підходів, які висвітлюють різні аспекти даного питання. Необхідне розмежування поняття «дані», «інформація», «знання»: знання можуть розглядатися як продукт використання інформації, тоді як сама інформація, в свою чергу, є похідною від даних (фактів, відомостей), та представляє їхню структуровану (оброблену, придатну для подальшого користування) сукупність. Тому досліджуючи процеси прийняття управлінських рішень, інформація може бути визначена як структуровані дані, придатні для подальшого застосування в процесі управління, продуктом використання яких є знання [1].

В контексті дослідження управління інформаційно-аналітичною системою проаналізовано сутність та об'єктивну необхідність

інформаційно-аналітичного забезпечення органів державної виконавчої влади в Україні. Необхідність інформаційно-аналітичних досліджень обумовлена не тільки наявністю інформаційних бар'єрів, які перешкоджають одержанню потрібної інформації, а й дефіцитом часу в діяльності споживача інформації. Дефіцит часу суб'єктів управління як споживача інформації потребує перекладання на спеціальну інформаційну службу завдань постійного слідування за інформацією щодо визначених інформаційних потреб, витягу необхідних інформативних фрагментів з усього масиву інформації, аналітико-синтетичного перетворення вихідної інформації у відповідності до потреб споживача. Виконання цих завдань потребує створення системи інформаційного забезпечення споживачів інформації, в якій вони виступатимуть визначальним чинником під час підготовки інформаційно-аналітичних документів [2].

Встановлено, що ефективна та якісна система інформаційно-аналітичного забезпечення органів державної виконавчої влади є невід'ємною складовою професійного функціонування системи державного управління, яке, в свою чергу є безпосереднім чинником економічного зростання, забезпечення обороноздатності країни, соціально-політичної стабільності та розвитку демократичних засад в управлінні державою.

В процесі дослідження нормативно-правового забезпечення управління інформаційно-аналітичною системою в державному органі, встановлено, що законодавчу базу в даному секторі, становлять 7 законів України, укази президента України, розпорядження та постанови Кабінету Міністрів України та інші нормативні документи центральних органів виконавчої влади. Виокремлено систему органів державного управління, в компетенції яких знаходяться проблеми інформатизації державно-управлінської діяльності.

За результатами аналізу інформаційно-аналітичної системи в державному органі диференційовано види управлінської діяльності в частині визначення завдань, вирішуваних в органі державної влади, та виконавців цих завдань. Запропоновано класифікацію завдань за ступенем інтелектуальності і складності. В ході аналізу встановлено, що на даному етапі найбільш актуальною методологічною проблемою є розробка стратегії модернізації інформаційних служб державного апарату, основним лейтмотивом якої є зростання ефективності прийняття управлінських рішень. Запровадження такого алгоритму, що передусім прийняттю управлінських рішень на всіх рівнях, дозволить оптимізувати

управлінські впливи органів влади, суттєво підвищити їх ефективність та результативність.

За результатами теоретичних досліджень основ інформаційно-аналітичного забезпечення та практичного вивчення рівня інформатизації процесів, що супроводжують прийняття управлінських рішень, запропоновано удосконалення форм і методів управлінського впливу при забезпеченні діяльності інформаційно-аналітичної системи в Бережанській районній державній адміністрації. Визначено шляхи оптимізації структури та запропоновано перелік функцій для здійснення управління інформаційно-аналітичною системою досліджуваного державного органу, а саме:

- передбачається внесення змін у розпорядчі документи з метою перерозподілу трудових ресурсів адміністрації та створенню окремого підрозділу із специфічним функціональним навантаженням, або доповнення існуючих структурних одиниць додатковими повноваженнями;

- затвердження положень про новостворені чи реорганізовані підрозділи та формування визначеного кола завдань для здійснення інформаційно-аналітичного забезпечення;

- перерозподіл координуючих повноважень між середньою управлінською ланкою з метою забезпечення елементів стратегічного аналізу основних управлінських рішень.

В процесі дослідження розроблено ряд напрямків та способів удосконалення інформаційно-аналітичної діяльності Бережанської районної державної адміністрації в контексті цілісної системи державного управління України. Зокрема, для практичного втілення системи інформаційно-аналітичного забезпечення доцільно:

- запровадити практику вивчення передових методик здійснення даної діяльності;

- залучати фахівців для участі у стажуваннях, тематичних семінарах;

- проводити внутрішні аналітичні дослідження щодо ефективності реалізації управлінських рішень, їх результативності та економічності;

- залучати до зовнішнього моніторингу неурядові громадські організації, інститути громадянського суспільства та запровадити практику врахування отриманих результатів при прийнятті наступних рішень із суспільно-важливих питань.

Література:

1. Головкова К. Ю. Підхід до визначення поняття «інформація» / К.Ю. Головкова // Культура народів. – 2011. – № 215. – С. 44-48.

2. Телешун С.О. та ін. /С.О. Телешун //Політична аналітика в системі публічного управління. – К., 2008. – с. 38-41.

Надія ПРОЦИШИН

слухачка магістратури за спеціальністю

«Державна служба»

(науковий керівник: к.н.держ.упр., доцент кафедри менеджменту

та публічного управління Петриків А. В.)

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ЮСТИЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОГО РІВНЯ

Пріоритетними напрямками діяльності органів юстиції регіонального рівня слід вважати ті завдання, які покладаються на Міністерство юстиції України в цілому.

Основними завданнями перевірок стану правової роботи вищезазначених органів є:

- здійснення контролю за додержанням місцевими органами виконавчої влади, державними підприємствами, установами та організаціями діючого законодавства;

- своєчасне попередження, виявлення та припинення дій, які містять ознаки порушення чинного законодавства, усунення причин виникнення цих порушень і умов, що їм сприяють, а в разі, якщо порушення припинено - вжиття заходів для усунення наслідків цих порушень;

- внесення рекомендацій щодо поліпшення правового обслуговування місцевих органів виконавчої влади, державних підприємств, установ та організацій;

- надання працівникам юридичних служб місцевих органів виконавчої влади, державних підприємств, установ та організацій методичної допомоги з окремих питань правової роботи;

- узагальнення та поширення новітніх форм й методів роботи з правового забезпечення діяльності місцевих органів виконавчої влади, державних підприємств, установ та організацій.

Для якісного проведення перевірок стану правової роботи представниками Головного управління юстиції здійснюється попередня підготовка до перевірки, зокрема, вивчаються нормативні акти, що регулюють питання правової роботи та господарські відносини у відповідній галузі, зміни у законодавстві, статистичні дані, розглядається доцільність залучення до проведення перевірок представників інших